

"ÜRƏYİMİN SƏSİ"

**Bacara bilmirəm özüm-özümle,
Arzular qəlbimdə dəstələnidir.
Çələng hərəcəyəm mən də sözümlə,
Könül nəğmələrim bəstələnidir.**

Bu mirsalar çağdaş poeziyamızda tanınmış Əli Vahid Çaylının yenidən çapdan çıxmış "Ürəyimin səsi" kitabından götürülüb. Öncədən onu qeyd edək ki, Əli Vahid Çaylı hansı mövzuda şeir qələmə alırsa, orda onun ürəyinin səsinə, döyüntüsünün hissələməyə mükündür.

Bugünlərdə yenidən çap olunmuş "Ürəyimin səsi" kitabının redaktoru filologiya üzrə elmlər doktoru, professor Tahir Cəfərli, məsləhətçilər isə professor Nizaməddin Şəmsizadə, professor Ziyadxan Nəbibəyli, şair, əməkdar müəllim Oqtay Rzadır. Kitab 307 səhifədən ibarətdir. Burada şairin gəraylıları, qoşmaları, qəzəlləri, bayatıları və eləcə də ayrı-ayrı insanlara ithaf etdiyi şeirləri toplanıb. Kitabın ön sözü tanınmış yazıçı-publisist, prezident müfəkkiri Fariz Çobanoğlu yazıb. O, ön sözdə bir daha Əli Vahid Çaylının şeirlərindəki poetik fikirləri, lirikası və deyimləri onun özünəməxsus üslubda ifadə etməsini oxucunun diqqətinə çatdırır.

Əlbəttə, kitabda bir-birindən yad daqalan şeirlər çoxdur. Bu mənada onların adını çəkmək də mümkündür: "Yoluma nur saçan gözəl",

"Kimsə doyarmı", "Ürək", "Məhəbbət barışan", "Vətənim", "Bizim el-lər", "Ağlama ana", "Bilmədim", "Çoxları bilir", "Sevməyə dəyər", "Ana dilim", "Şirvanım mənim".

"Yoluma nur saçan gözəl" şeirində bu bəndə diqqət yetirək:

**Çatma qaşa sürməni çək,
Səni hər an qəşəng görək.
Duyğularla dolsun ürək,
Yoluma nur saçan gözəl.**

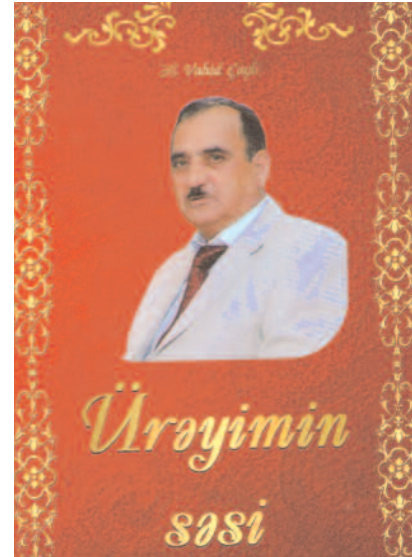
Yaxud:

"Özü bilən yaxşıdır" şeirindəki misralar görün nə qədər ürəyə yaxındır:

**Barmağına üzük taxan,
Ocağına sönük baxan.
Yaxşılığı başa çaxan,
Gədədansa, kürən yaxşı.**

Təbii ki, hər bir şeirdə insan duyğusu, insan həyəcanı və ürək çırpıntısı olmalıdır. Yeni şeir onu oxuyan oxucunu düşündürməli və iç dünyasına bir nur əlverişlidir. Bu mənada "Ürək" şeiri istər-istəməz oxucunu özünə çəkir:

**Çətin gündə olur dayaq,
Yaxşı gündə olur oyaq.
Eşqimlə bir oyanaraq,
Zəfər marşın çalır ürək.**

Hər bir şairin əbədi və özəli bir mövzusu da var. Bu mövzu Vətəndir, onun torpağıdır, daşdır, suyudur.

Əli Vahid Çaylı da vətənin hər bir çiçəyini, hər bir gülünü, hər bir bulğunu öz obrazlı deyimiylə canlandırmağa can atır. Və çox vaxt da bu istəyə, bu məqsədə şair qovuşmağı bacarır. Onun "Vətənim" şeirində diqqət yetirək:

**Odur atam, odur anam,
Əlçatmaz, basılmaz qalam.
Əziz övladım, gül balam,
Dağım, daşım Vətənim.**

Təbii ki, Vətənsiz insan qanadsız quşa bənzəyir. Və vətəndən ayrı düşmək insana ölümdən də bətdir.

Bütün bu hissələri və duyğuları Əli Vahid Çaylı vətənlə bağlı bütün şeirlərində özünəməxsus bir formada poetik misraya çevirməyi bacarıb. Çünki vətən tək sevilməklə, əzizlənməklə vətən olmur. Həm də vətəni göz bəbəyi kimi qorumaq və hər qarış torpağı uğrunda döyüşməyi bacarmaq da lazımdır. Bu mənada şair gənclərə bu torpağı sevməyi, qorumağı bir daha yada salır, xatırladır.

İndiki kitab bolluğunda təbii ki, hər yazıçının və şairin qələmə aldığı şeirlərin, hekayələrin sevilməsi o qədər də asan deyil. Yəni ən azından sənin qələmə aldığın o poetik nümunələr və nəsr oxucunun qəlbinə işıq salmalıdır. Bu mənada Əli Vahid Çaylının yenidən çapdan çıxmış "Ürəyimin səsi" kitabı da bizim fikrimizcə, oxucular tərəfindən maraqla qarşılanacaq. Çünki onun hər şeirində, hər misrasında Əli Vahid Çaylının ürək döyüntüsü hiss olunur. Ürək döyüntüsü varsa, deməli, bu oxucuya bir köynək də yaxındır.

Faiq QİSMƏTOĞLU